

Consequens, an & quando quis fecisse dicatur, quando antecedens fecit, praef. 3, lib. 6, n. 19.
consequente prohibito, an & quando etiam antecedens censetur prohibendum, praef. 93, lib. 6, n. 1. & seq. vsque n. 18.
Consilium singuli vniuersitatis ex debito sui officij tenentur votum suum verbis clariis exprimere, in his, quae ad commodum vniuersitatis pertinent, alioquin pro consentientibus habentur, praef. 99, lib. 6, n. 46.
consilium non praesumitur de substantia actus, qui namque aliquid facere debet cum alterius consilio, debet consilium requirere, non tamen habet necesse illud sequi, praef. 34, lib. 6, n. 23. Est enim liberum vnicuique explorare, an sibi consilium expediat, ibid. n. 24, quod potest esse bonum, & malum, bonum praesumi debet, praef. 2, lib. 5, n. 11, prudens testatoris respectu filiorum, quod dicitur, praef. 76, lib. 4, n. 12.
consobrini lineam indicant fraternitatem, cum consobrini sint fororum filij, praef. 88, lib. 4, n. 27.
confortes, qui dicantur, & qui veniant eorum appellatione, praef. 88, lib. 4, n. 16.
Constantinus Imper. summe laudandus, qui multis propositis praemijs inuitavit bonarum disciplinarum professores, vt libentius docerent, praef. 110, lib. 6, n. 6.
Constantini constitutio in l. 1. C. de natur. libe. patrem in dignitate constitutum nil posse donare, vel relinquere filio naturali, vel incapaci, praef. 96, lib. 4, n. 1.
constitutio favorabilis est ita interpretanda, ne in odium retorqueretur, praef. 3, lib. 5, n. 25, quod fideicommissi bona possint alienari causa constituendi dotem, non est iuris communis, sed praeter ius commune, & causa publica utilitatis introducta, praef. 189, lib. 4, n. 4. Et est fundata in praesumpta voluntate, & mente testatoris, ibid. n. 5. Et dicitur remedium subsidium, ibidem n. 8.
conuetudo dicitur lex non scripta praesumpt. 31, lib. 4, n. 1. praesumitur in dca in casu licito, praef. 31, lib. 1. n. 18. non praesumitur, sed alligari, & probari debet, praesumpt. 14, lib. 6, n. 14. non potest induci ex actibus differens, praef. 31, lib. 4, n. 8. non tollitur vno solo actu contrario, ita nec privilegium ab ipa consuetudine causatur, praef. 41, lib. 6, n. 13. est lex non scripta, praesumpt. 8, lib. 2, n. 1. ius, & stylus differunt, & in quibus, ibidem n. 2, 3, 4, & 5, vt probata dicatur multa requirit, praef. 8, libro 2, n. 8. Idem est in stylo, n. 9, 11, & 13. praesumitur iusta, ac magna cum ratione introducta, praef. 1, lib. 2, n. 4. patrisfamilias coniectura praebet, q. 28, lib. 1, n. 3. Et que dicitur illa consuetudo secundum accuri, n. 4. Reprobata eius opinio, n. 5. patris coniectura facit, ibid. n. 7. patrisfam. repugnans consuetudini patris, spectanda magis, & praef. 2, n. 8. omnibus cognita praesumitur, qui eo in loco, vbi introducta est, habitant, praef. 3, lib. 2, n. 3.
consuetudinem vulgatam locorum, princeps cognitam habere praesumitur, praef. 3, lib. 2, n. 4.
consuetudine extante, vt societas constituta dicatur, si non reuocatur expressis, secundum eam contraxisse praesumuntur mercatores, aut socij, praef. 57, lib. 3, n. 15.
consulere rebus suis, prius quam alienis, naturali rationi est consentaneum, praef. 136, lib. 3, n. 9.
contemnere improprè dicitur, qui casu aliquem actum facit prohibitum, non autem deliberatè, praef. 44, lib. 5, n. 7.
contemptor, & inobediens, quibus poenis plectatur, praef. 44, libro 5, n. 19.
contemptus est adeo graue crimen, vt dicatur peccare in Spiritum sanctum, qui per contemptum peccat, praef. 44, lib. 5, n. 26. confidetur negatiue, & positiue, praef. 44, lib. 5, n. 2. Et contemnere is dicitur negatiue, qui de re aliqua curam non habet, nullam tamen iniuriam, vel irreuerentiam facit, & qui taliter contemnit, non punitur de contemptu, sed de alio delicto, quo contempit, ibid. n. 3. positiue, dicitur proprius, & verus contemptus, & est ille, quando quis negat velle parere negando auctoritatem, & potestatem superioris, qui iussit, praef. 44, lib. 5, n. 8. Et hic contemptus probatur coniecturis, ibid. n. 9.
contendens cum Rectore Gymnasij excusatur, quando caret ipse insignijs, praef. 76, lib. 6, n. 16.
contendibus priuatis, si patres sint probationes, pro reo pronunciantum est, praef. 71, lib. 2, n. 14.
contenta aequaliter sub vnitae sermone, aequaliter diffiniri, & terminari debent, praef. 89, lib. 4, n. 14.
contingens, qui fuit à teneris, multo magis praesumitur continens in senectute, praef. 17, lib. 6, n. 2.
continua praesumuntur ea, quae nisi certa forma obseruata, nequeunt remoueri, q. 56, lib. 1, n. 2.
contractus ab initio sunt voluntatis, licet ex post sint necessitatis, praef. 109, lib. 4, n. 3, & praef. 110, lib. 4, n. 3.

contractus praesumitur. Vide praefatio contractus in dubio praesumitur iustus, & legitimus, praef. 2, lib. 5, n. 5. praesumitur in dubio fœneratius, & simulatus in foro conscientiae, secus in foro fori, praesumpt. 2, lib. 5, n. 4. 1. deregiur fœneratius ex vicinitate contractus locationis in ius post venditionem, praef. 12, lib. 6, n. 17. Immo quando est suspicio fraudis, vsurarum, & simulationis, praesumuntur actus correptiuus etiam facti per temporis intervalum, ibid. sub eod. n. 37.
contractum fuisse dolo iniunctum declaratur ex subsecuto euenit, praesumpt. 35, lib. 6, n. 29. in contractibus quando dies, vel conditio non adicitur, pure promissum intelligitur, & statim peti potest, praef. 199, lib. 4, n. 6.
contractus sub conditione celebratus dicitur resolutus ipsa conditione non eueniente, praesumpt. 175, lib. 4, n. 1. ex voluntate partium requirens scripturam, an & quando praesumatur perfectus, praesumpt. 148, lib. 3, n. 1. qui requirit scripturam pro sui substantia ante consummationem instrumentum, dicuntur conditionales, & imperfecti, & ibi exemplificatur, praesumpt. 148, lib. 3, numero 3. Idem quando statuto, vlt. vel consuetudine scriptura requiritur, numero 3. Si autem scriptura requiratur solum ad faciliorem probationem, sunt opinionones contrariae, numero 4. censetur perfectus, vel non, secundum quod ex verbis contrahentium possunt sumi coniecturae, quod voluerit in scriptis redigi, vel non, ibid. numero 6. Et que coniecturae faciunt, vsque ad n. 16. & finem praesumptionis sui natura ad heredes tranfit, praesumpt. 103, lib. 2, n. 1. 4. talis praesumitur, qualis ex verborum facie apparet, praesumpt. 105, lib. 3, n. 1. Nisi tamen repugnet illius effectus, ibid. sub numer. 9. praesumptio talis debet, qualem eius prima ostendit facies, praesumpt. 122, lib. 4, n. 3. secundum sui naturam, & dispositionem legis praesumitur, praesumpt. 38, lib. 3, n. 1. secundum suam naturam praesumitur celebratus, praef. 109, lib. 3, numero 11. secundum sui naturam factus praesumitur, etiam improprè dicitur verba, modò non nocet ei quo cum contrahatur, praesumpt. 38, libro 3, numero 13. talis creditor, qualem demonstrat verborum proprietates, praesumpt. 104, lib. 3, n. 26. qualis sit, dispositionis tenor ostendit, ibid. n. 27. quando vnus tantum, aut vniuersaque graua praesumatur factus, praef. 70, lib. 3, n. 3. illicitus, & a lege reprobatus dici non debet, nisi manifestè appareat, praesumpt. 122, lib. 3, numero 36. factus ab vsurario, facile praesumitur vsurarius, alijs coniecturis accidentibus, praef. 122, lib. 3, n. 105. & seq. fœneratius, an & quibus ex coniecturis praesumatur, vide fœneratius contractus, inius interuenientibus sanguine continentis, & affinitibus metu factus non praesumitur, praesumpt. 128, lib. 3, n. 1. Idem si solus interueniat in dca, numero 6. quod ampliatur, & limitatur, ibid. vsque n. 10. inominatus dicitur, qui speciale nomen non habet, praef. 34, lib. 3, n. 8. nominatus, inominato fauorabilior, ibidem n. 15. inominatus stat in puris terminis contractus, praesumpt. 39, lib. 3, numero 4. nominatus vtrum innominato fauorabilior, ibidem n. 6. sui natura, nec simulatus praesumitur, nec vsurarius, praesumpt. 122, lib. 3, n. 2. simulatus, & fictus, ostenditur coniecturis, q. 58, lib. 1, n. 9. vide Simulatio, qualiter cognoscenda, non nomen, sed quod contractui conuenit attenditur, praesumpt. 105, libro 3, numero 11. naturam potius, & materiam subiectam spectari, quam verborum sonum, praesumpt. 104, lib. 3, n. 8. Idem autem quando verum sit, n. 31. emptionis, & depositi eodem die, & coram eisdem testibus celebrati censentur correptiuus, & sic vnus praesumitur causa alterius celebratus, praesumpt. 12, lib. 6, n. 8. Et pacta adiecta in vno censentur repetita in altero, & vnus censetur tribuere legem alteri, ibid. n. 9. mutui praesumitur ex pecunie numeratione, & dominij translatione, praesumpt. 14, lib. 6, numero 18. In contractibus vltro citroque obligatorij resultat correlatio, ita quod impositum vni censetur iniunctum, & alteri, praesumpt. 183, lib. 4, n. 34. plures si eodem die, & loco, & coram eisdem testibus celebrantur, praesumuntur facti vnus causa alterius, praesumpt. 12, lib. 6, n. 5.
contractui celebrato cum non subdito, tenetur princeps stare, praesumpt. 10, lib. 2, n. 30.
contractus vtrum nominatus, an inominatus praesumatur, praef. 39, lib. 3, n. 1.
contractum rescindere, aut reuocare princeps sine causa iusta, nequit, praef. 10, lib. 2, n. 49. confirmatum, & ratum habere minor praesumitur, solutionem recipiendo, aut precium numerando, praef. 75, lib. 3, n. 2.
contractu metu celebrato, praesumuntur omnes clausulae in instrumento per metum adhibite, praef. 126, lib. 3, numero 30. principali sublato, non tollitur pactum illi incontinenti adiectum, praesumpt. 144, lib. 3, n. 10. cadens, quomodo etiam dicatur cadere ab ipsius parte, ibid. n. 11.
contractus inueniuntur, vt obligationem producant, & actionem, praef. 124, lib. 3, n. 28. qui consensu contrahuntur, sola patientia, &

& vni causari, praef. 6, lib. 3, n. 64. inominati, nudo pacto constituntur, praef. 41, lib. 3, n. 15. inominati alij correptiuus, aliqui vero non, praef. 34, lib. 3, n. 7. nominati potentiores sunt, & fortiores, praef. 39, lib. 3, n. 8.
Contractibus ea praesumuntur promissa, quae consueti sunt, & visitata ratione, & loci, & personae, praef. 43, lib. 3, n. 1. Estque praesumptio iuris, n. 4. Id tamen de consuetudine ordinaria accipiendū, n. 9. in testamento factus non potest reuocari, praef. 105, lib. 4, n. 15. duplici vinculo muniti, tolli non possunt, nisi amborum contrahentium consensu, praef. 89, lib. 4, n. 88.
contrahentes solemniter praesumuntur legitima aetatis, & sic habiles fuisse ad contrahendum, praef. 13, lib. 6, n. 3.
contrahens scienter non habet euictionem, praesumpt. 190, libro 4, n. 48.
contrahentibus licet permittum sit iure ciuili se inuicem decipere, non tamen id conuenit viro bono, praef. 1, lib. 5, n. 23.
contrahens matrimonium in articulo mortis non praesumitur id fecisse, vti fraudem substitutorum legitimeret filios, sed potius de salute animae cogitasse, praef. 5, lib. 5, n. 16. cum muliere contraferuata solemnitate à statuto requisita, praesumitur in mala fide, praef. 3, lib. 5, n. 80. nomine alieno, praesumitur contraxisse, si ad id erat obligatus, praef. 46, lib. 3, n. 8. Idem si contraxerit nomine officij, n. 9. Vel id appareat coniecturis, n. 10. conditionem eius cum quo contrahit, scire praesumitur, praesumpt. 88, lib. 3, numero 1. cum socio mercatoris societas finita, damnium, quod tenuit sibi imputat, n. 4. cum alia femina, eius conditionem non praesumitur ignorare, n. 10. Nisi tamen mulieri fallo sit persuasum, n. 11. cum vno, damnium praesumitur pati, si id quod debetur, in plures distribuatur debitoribus, praesumpt. 137, libro 3, n. 1. cum pupillo, praesumitur in mala fide, nec vsucapit, praef. 28, lib. 3, n. 4. Idem habere locum in contrahente cum muliere, n. 5. secundum naturam contractus contrahere praesumitur, praef. 104, lib. 3, n. 6.
contrahentes nil praesumuntur agere voluisse conditionem impossibilem, si contractui adiecerint, praef. 79, lib. 3, n. 2. agere id voluisse praesumitur, quod natura contractus significat, praef. 134, lib. 3, n. 29. praesumitur etiam statuti voluntatem suam conformem esse voluisse, praef. 38, lib. 3, n. 8. Idem etiam de consuetudine, n. 9.
contrahere, nomine proprio quilibet praesumitur, praef. 46, lib. 3, n. 7. non posse in loco, vbi iurisdicchio exercetur, solum contra iudices ordinarios est constitutum, praef. 16, lib. 2, n. 3.
contraria duo simul stare non possunt, praef. 36, lib. 4, n. 24. & ibid. n. 48. & praef. 38, lib. 6, n. 27. & seq.
contrariorum eadem est disciplina, praef. 94, lib. 6, n. 9.
contrarius non audiendus, q. 63, lib. 1, n. 4.
contraria proponens à limine iudicij rejicitur, praef. 41, lib. 2, n. 2. agere in continentem, nemo praesumitur, praef. 122, lib. 3, n. 88.
contutore dato, vnus sine altero rectè non contrahit, praef. 80, lib. 3, n. 13.
contumacia est ob malam causam non praesumatur succubuisse, habet tamen aliquam contra se mala causa praesumptionem, praef. 70, lib. 2, n. 12.
contumacia inducit quandam tacitam, fictamque confessionem, praef. 124, lib. 3, n. 59.
conuersus non praesumitur, qui focariam habuit, & veste vsus est laicali, possidendo propria, q. 24, lib. 1, n. 3.
conuersatio, & cohabitatio, delicto in domo, vel vicinia commisso, in dca ad torturam facit, q. 89, lib. 1, n. 89. mala alio adminiculo concurrente, torturae facit in dca, ibid. n. 125.
conuictus non appellat, q. 76, lib. 1, n. 2.
conuenit, verbum cuiusmodi sit, & qualiter in dubio accipi debeat, praef. 41, lib. 3, n. 12. 3. & 4.
copula carnalis subsequuta in muliere, non praesumit metum purgatum, praef. 4, lib. 3, n. 35. carnalis voluntaria, praesumitur purgata omnis metus praecedens, praef. 4, lib. 3, n. 30. A tunc id locum habere in viro etiam inuito, vt sponsalia illius in matrimonium transeat, n. 31. Reiecta opinioe contraria, n. 34.
Cot est Imperator lingua, & cedit lingua cordi, praef. 35, lib. 6, n. 9. hominis soli Deo cognitum est, & eius voluntas, & animus, praef. 40, lib. 5, n. 1. hominis, & animus soli Deo innotescit, praef. 35, lib. 6, n. 1.
Cotafij traditio in rubr. C. de impub. n. 10. in dubium reuocatur, praef. 108, lib. 4, n. 51.
correlatiua simul, & eodem tempore nascuntur, & naturaliter simul sunt, praef. 139, lib. 4, n. 61. Et vno ex correlatiuis prohibito censetur, & alterum prohibendum, ibid. n. 62. aliqua sunt aequalia, alia inaequalia, q. 14, lib. 1, n. 47.
correlatiuorum vnum, praesumitur, atque iudicatur sic, vt alterum, q. 14, lib. 1, n. 43.
creditor si vendit rem pupilli sibi obligatam, non requiritur illa so-

lemnitas, quae alioquin requiritur, quando pupillus ipse vendit, praef. 38, lib. 4, n. 9.
creditor inuito non potest solui alio, praef. 109, lib. 4, n. 40.
creditori si est factum legatum, qui est creditor pure, & immediate, praesumitur factum animo compensandi cum ipso credito, praesumpt. 109, lib. 4, n. 4. si legauit testator, & dixit, se legare de bonis suis non praesumitur legasse animo compensandi cum ipso credito, praef. 109, lib. 4, n. 6. Plura vide in verbo Legatum.
creditor, qui scit, & tacet, quando debitor rem sibi pignoratam alienat, consentire non praesumitur, quia scit rem transire cum suo onere, praef. 59, lib. 6, n. 21. institutus haeres à debitore potest repudiare hereditatem, saluo eius credito, praef. 101, lib. 4, n. 56. posterior ab anteriori conuentus se tueri non potest, nisi soluat, aut rem exactam anteriori restituat, praef. 189, lib. 4, n. 142. qui fecit priore loco expensas animo repetendi, non autem compensandi, sic etiam praesumitur secundo loco fecisse, praef. 37, lib. 6, n. 22. qui pignus habet, & aduersus eum debitor expectatur, si dicit non possidere rem pignori datam, sed eam amisisse, amissionem probare debet, praef. 64, lib. 6, n. 7. & seq. mandans debitori, vt numeret Sempronio, quod causa mutui debet, praesumitur numerando causa mutui facere, praef. 49, lib. 3, n. 6. administrator bonorum debitoris sui, praesumitur suum exegisse, si praetertim inuentarium non conficit, praef. 135, lib. 3, n. 13. Et alias in rebus suis diligens sit, n. 14. egregie quantitas bona debitoris administrando, conferens magnam pecuniarum summam ad negotium aliquod conficiendum, in bonis debitoris fecisse praesumitur, nisi aliud appareat, n. 16. ex administratione bonorum debitoris sui, aliquam debiti partem consecutus, praesumitur, & reliquum sibi soluisse, ibid. n. 17. secundum, cui pignus consentiente primo obligatum est, illi secum contentent praefertur, praef. 119, lib. 3, n. 1. Quid autem sit, si tertius aduersus eum agat, n. 2. Et quid in muliere, iuri suae hypothecae renunciante, n. 3. posterior, offerre potest priori, & pignus, vel hypothecam consequi, praef. 121, lib. 3, n. 1. quod ampliatur, n. 2. 3. & 4. recipiendo sortem, an praesumatur vsuras remississe, praef. 112, lib. 3, n. 5. Si quis sub conditione existat anomala, vti in corpore, an & quando comparere teneatur, aliquot controuertunt Doctores; Quamuis receptor opinio sit ea, quae affirmat, quod scilicet comparere, & de iure suo docere teneatur, praef. 63, lib. 6, n. 249. Conditionalis nisi compareat, & de iure suo doceat, possessor, qui praedij venditionem auditur, vt ad posterus transmittere, nunquã scire poterit libetum ne sit an non, ibid. n. 250. Conditionalis licet pro iure suo nequeat agere, de eo tamen praestationem institui potest, & se opponere, ibid. n. 254. sub conditione casuali si quis existat, & venditur praedij, verbi gratia, & empturus illum sciant esse creditorem, hoc casu si creditor iste non compareat, suoque de iure minimè etiam doceat, non tamen ob id excludendus est, atque ita proclama ei non officit, ibid. n. 264. Ratio dicitur subijci euidenter, ibid. n. seq.
creditor diuersae summae, & quantitates, qui fidem debitoris in tenui summa sequi renuit, praesumitur etiam pro maiori satisfactum, praef. 135, lib. 3, n. 22.
creditorem tanquam extraneum emere posse, lex non prohibet, praef. 121, lib. 3, n. 10. esse, verosimile non est, qui longo tempore nil ab eo, quem debitorem asserit, vel herede illius petijt, praef. 135, lib. 3, n. 21. Conditionalem non teneri comparere, & de suo iure docere, qui asserere, minus rectè sensisse tradit author. Et quinã fuerint huius opinionis sequaces, vide praef. 63, lib. 6, n. 251. Quorum rationes, & argumenta, vt leuia, & minus vera carpit idem author noster, ibid. n. 253.
creditor vnus ex correis debendi eligente, non fieri praedij dca aduersus alium, praef. 109, lib. 3, n. 4. primo vendente bona hypothecata extraneo emptori, iure sui crediti, creditor secundus emptori offerre non potest, praef. 121, lib. 3, n. 5.
creditor primo vendente creditori secundo, potest illi offerre tertius, ibid. n. 6.
creditoribus conditionalibus non dum natis fideicommissarijs, vtpotè, qui comparere non possunt ad proclama, non dum existentibus in rerum natura, vbi bona fideicommissaria sunt, illis non nocet praescriptio, praef. 63, lib. 6, n. 267. Et vide n. seq. & n. 269. Vnde, & infra n. 274.
credulitas, & fides, licet in certitudine equiparentur scientie, attamen in modo differunt, & quomodo, praef. 94, lib. 6, n. 20.
crida, & proclamata fiscalia, ab alijs, que fiunt ad cautionem alienationem, ne sequantur euictiones, distinguit Alciatus, praesumpt. 63, lib. 6, n. 252.
Crude à vulgaribus appellatè, vel proclamata, siue edicta, Latine appellata, iure communi non permittuntur, quando praeten dens ius in re, certus est, quo casu non edictis, & proclamate generalis in iudicium vocari debet, sed speciali citatione, & vocacione accessendus est, praesumptione 63. libro sexto, numero 200.